

»Umhvørvisma« — grundað á vit og skil ella á heilaspuna

Henda yvirskrift stóð at lesa í Dagblaðnum hin 28. oktober 1983, og sipar hon sambært Óla Breckman til teir grønu og reyðu umhvørvisdemagogarnar ið bert hava eittans í bolla-num, nevniliga at prædika dómadag, forða idnaðar-menningini og máað stóði undan øllum privatum fyrirkassmei og so syrgja fyri sjálvir at fáa eitt gott, mergja bein at gnaða av. Øll kenna Óla Breckman og hansara ultrahøggravendu áskoðan. Syndabukkar eru sera góðir fyri at rættvisgera seg sjálvan og úteftir vísa sínum viðhaldsfólki at hasir eru teir brúnu hundarnir.

Ikki hevði eg nakrantíð ætla at brúka tíð og kreftir til at skriva og vísa á hin Breckmanska heilaspunan, men mark er jú fyri øllum.

Sambært Ó.B. er alt umhvørvisst bert ein dilla ella eitt mótafjas, ið tók seg upp í 1968, og var endamálið at leypa ræðslu á vanlig fólk, at rudda slóð fyri størri skrivstovu-veldi, og harvið at vinna sær alment starv, sum varðhundur hjá hvørji vill-dunnu, mosatúgvu, maðkapiirru og amøbu. Umhvørvisman er akademiskur heilaspuni úr enda í annan, og fólk aftanfyrir eru m.a. pedagogar, sosiologar, arkitektar, journalistar (frá serstakliga vinstrapressuni), listarfólk (tey progressivu), studentar og ikki minst biologar.

Í oddagreinini hjá Ó.B. frá 20. februar í ár kemur antiumhvørvisurin enn og forsprákarar til óstýrtiliga peningavaldinum enn einaferð inn á hetta tos í samband við ruskmálið. Í einari sera ósakligari og tvørrandi argumentation, ið fult og heilt avdúkar myrkasta heilaspuna á hægsta stigi, leggur blaðstjórin eftir formanninum í FNU fyri hansara úttalilsir í sjónvarpinum fyri stuttum um alternativar málviðgerðir.

Ó.B. grópar í oddagreinini runt í vanærandi lýsing av formanninum og leitar fram samanberingar við tað ferðsliga Jerusalem, puritanska framferð í sosialistiskum londum, dalking í Hamburg og Dar-es-Salam og hvussu samfelagsins sjálv-útnenddu pinslaváttar á endurnýtslutevni skuldu buka meiniga mannin um einastu rættu læru um ruskviðgerð.

Satt at siga ein Breck-

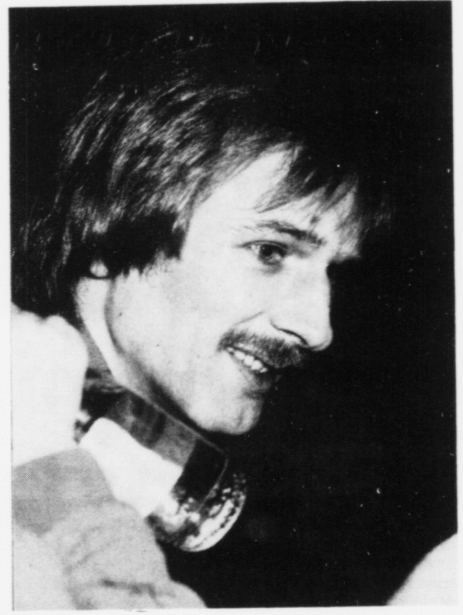
mansk sugga av format.

Um nú Óli hevði kunnað seg eitt sindur um rusk- og burturkasttrupulleikan og verið við til — sum øll hini dagbleðini — at upplýsa fólk um hetta vandamálið, so hevði hann møguleika ikki vassa út har hann druknar ella kvalist í óhumsku.

Til kunning kann eg fortelja Ó.B., at umhvørvisarbeiðið í FNU og øllum øðrum tilkum feløgum í øðrum londum, hevur sum

fremsta endamál at verja og varðveita vakurleikan í óspiltari náttúru og umhvørvi. Eisini at breiða út kunnleika manna millum um, at ein livsháttur í idnaðarlondum við stóðugt vaksandi nýtslu skapar vistfrøðiliga úrskeping og tí má broytast, skal eftirkomarar okkara vera liv lagað.

Hetta merkir ikki, sum Ó.B. annars roynir at leggja tað fram, at FNU setur fótur í spennu móti

Kári Thomsen

øllum framburði í landinum, við undanfærslu í náttúruvernd.

Allur framburður bæði innan idna og menning í samfelagnum sum so, skal hava allarbestu umstøður at arbeiða og liva í, men ansast skal eftir, at stóðið ikki verður máað undan samfelagnum og teim grundleggjandi treytunum fyri framhaldandi vøkstri.

Her kemur ruskspurningurin sum eitt dømi inn í myndina, vegna ta einføldu orsøk, at okkara vistfrøðiliga skipan sum jú er treytin fyri viðari lívi á fold, verður brotin niður av eini vaksandi og meiri vandamiklari dalking.

Okkara interkommunali ruskfelagsskapur, IRF, ið skal bera so í bandi, at rusk verður burturbeint og dalking av umhvørvi heldur uppat, hevur í heilt nógv ár búið á brennistøðarløysnini meðan onnur lond hava kunna fólk og arbeiðt seriøst við øðrum ruskviðgerðarhátum.

Tá IRF eftir óteljandi óbeinleidis áheitanum ikki lætst um vón, at aðrar leiðir møguliga vóru hugsaðar, tók FNU stig til at skipa fyri eini upplýsing um ruskspurningin. Fleiri útlendskir serfrøðingar frá

almennum sum privatum stovnum komu til Føroya og greiddu teir fólk ið hevði við hetta máli at gera frá hvussu gekst aðra staðni.

Til staðar var ikki ein einasti IRF-limur, sjálvt um teir høvdu fingið bæði munnliga og skrivliga innbjóðing. Enntá bleiv stevnan útsett eina viku, tí IRF var í óvissu um hvør og hvussu hetta tiltak skuldi viðgerast. Annars vóru fleiri seríus fólkafloksfólk til staðar, líkasum lærarar og skúlanæmingar, og journalistar frá teimum seríusu bløðunum, og fólk ið hevði við rusk og burturkast í tí dagliga, vistu tiltakinum stóran ans.

At enda skal sigast at tiltakið bleiv stuðla av privatum, tí almenna, Fiskasøluni og fleiri handils- og vinnuvirkjum, tí hesi vita at tað tað snýr seg um búskaparliga m.a. er at vit veruliga kunnu siga »clean quality«.

Kári Thomsen

SETIFÓLK

Vit sóknast eftir dugnaligum setifólki til at byrja sum skiftast.

Setimaskinurnar eru av slagnum Compugraphic.

Tíðindablaðið **SOSIALURIN**

Postsmoga 76 • 110 Tórshavn

Tlf. 11820